

afhjælpes, dels Midler til den kommende Indløsning af Statsbeviserne tilvejebringes“. — Det Laan, der gøres nu straks for at imødegaa de af Krigen foranledigede særlige Udgifter, er altsaa 50 Mill. Kr., medens de 10 Mill. Kr. fordeles paa to Finansaar derved, at de 3 Mill. Kr., der i Henhold til Lov Nr. 132 af 8. Juni 1912 opføres paa Finanslovens § 26 som Indtægt ved Salg af indenlandske danske Statsobligationer, forøges til 5 Millioner. Med Hensyn til de 50 Mill. Kr. oplyste Finansministeren, at Laanet ikke vilde blive udbudt, idet det allerede var lykkedes ved Forhandlinger med forskellige Selskaber og Institutioner udenfor de private Bankers Kreds — nemlig Nationalbanken, Statsanstalten for Livsforsikring, det store nordiske Telegraf-selskab samt en Række Livsforsikrings-selskaber, Brandforsikrings-selskaber og nogle Søforsikrings-selskaber — at faa dem til at overtage Laanet.

I den af Folketingets Udvalg — hvis Medlemmer var enedes om at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse — afgivne Betænkning gøres en Bemærkning om, at „Finansministeren har givet Tilsagn om, at han inden Udløbet af indeværende Rigsdagssamling vil fremsætte Forslag om en saadan forøget Indtægt, som efter den finansielle Tilstand skønnes fornøden, bl. a. ogsaa under Hensyn til Dækningen af Udgiften til Afdrag og Forrentning af det optagne Statslaan“*) — en Bemærkning, der er foranlediget ved Udtalelser, der fremkom ved Sagens 1ste Behandling om, at der savnedes Oplysning fra Finansministerens Side om, hvorledes Udgiften til Amortisation og Forrentning af det nye Laan tænkes dækket. — Det blev endvidere under 1ste Behandling gjort gældende, at den Rente af 5 pCt., som efter den ovennævnte Lov af 2. August 1914 skal svares af „Statsbeviserne“, er for høj. I Folketingets Udvalgs Betænkning anføres under Hensyn hertil, at der ved Samraad har været forhandlet om Muligheden af at fastsætte en lavere Rente af disse Statsbeviser. Finansministeren fastholdt under Behandlingen, at det var rigtigt at blive ved de 5 pCt., idet han tilføjede, at han havde besluttet foreløbig kun at udstede nye Statsbeviser for 5 Mill. Kr. udover de den 1. Oktober udstedte Beviser for 5 Mill. I *Landstinget* fremkom ingen Indvending mod disse 5 pCt. Hey udtalte, at han fandt det ganske rigtigt, at Renten var sat til 5 pCt., og Piper bemærkede, at hvis der skulde indtræde særlige Forhold, der nødvendiggjorde Udstedelsen af de resterende 15 Mill. Kr.s Statsbeviser, vilde man „ikke kunne indvende stort imod, at disse Beviser da forrentes med 5 pCt.“ — Det var endvidere i *Folketinget* blevet indvendt mod den valgte Laaneform — Henven-

*) Se pag. 55: de 3 Skattelove.